

's-Gravenhage, 28 oktober 1997

Het voorstel voor de nadere invulling van de AMvB behorend bij artikel 43 GWWD ("het doden van dieren: situaties waarin"), dat de Directeur MKG bij schrijven van 27 augustus 1997 (kenmerk MKG/973490/BR) voor overleg aan de Raad deed toekomen.

Betreffende bovengenoemd voorstel kan de Raad voor dierenaangelegenheden U het volgende mededelen.

De Raad kan in grote lijnen instemmen met het voorgestelde afwegingskader en met de daaraan gegeven invulling in Bijlage I, maar wil daarbij wel de volgende opmerkingen maken.

De in het voorstel aangebrachte scheiding tussen de afwegingen bij het doden van productiedieren en van gezelschapsdieren is minder absoluut dan het voorstel aangeeft. Ook gezelschapsdieren worden gehouden omdat ze een bepaalde functie vervullen. Als een gezelschapsdier niet meer aan die functie voldoet, kan men de eigenaar niet verplichten het toch aan te houden. Daarnaast zal ook bij gezelschapsdieren het kostenaspect een rol spelen in de afweging tussen doden en een alternatieve behandeling. In het licht van de hier gemaakte opmerkingen verdient met name de onderste balk van Tabel 1 aanpassing.

Het voorstel richt zich er op "om te voorkomen dat dieren nodeloos gedood worden"; daartoe is een afwegingskader opgesteld "om te kunnen beoordelen of sprake is van nodeloos doden". Naar de mening van de Raad zou het voorstel aan duidelijkheid winnen als het begrip "nodeloos" vervangen zou worden door "zonder acceptabele aanleiding".

De Raad stemt volledig in met het voorstel dat het doden van dieren acceptabel is als dit geschiedt in het belang van het dier. De gebruikte terminologie, dat dan bijvoorbeeld sprake zou moeten zijn van "uitzichtloos lijden" (pag. 2, regel 8 v.o.) of van een "ongeneeslijke ziekte" (Tabel 1), acht de Raad echter te zwaar. Naar de mening van de Raad zou beter als criterium kunnen worden genomen dat het alternatief voor het doden een dierwaardig bestaan mogelijk moet maken. Er zijn situaties denkbaar (bijv. een in het verkeer ernstig gewonde hond of kat) waarbij weliswaar de ziekte of verwonding reparabel is, maar het toch in het belang van het dier geacht moet worden om het te doden.

De opmerking op pagina 5, dat degene die bij gezelschapsdieren de euthanasie toepast meestal de dierenarts is, acht het Raad volkomen onjuist. Bij het doden van veruit de meeste gezelschapsdieren komt de dierenarts er niet aan te pas.

De Raad is unaniem van oordeel dat naar haalbare alternatieven voor het doden van ééndags-haantjes gezocht moet worden en dat na verloop van vijf jaar een herbeoordeling van de noodzaak daarvan moet plaatsvinden. De vertegenwoordigers van het PPE, het BHV en de GD zijn echter van mening dat hier niet van "tijdelijk toestaan" (Tabel 1 en pag. 6/7, punt 4) gesproken moet worden. De overige leden van de Raad achten de toevoeging van het woord "tijdelijk" echter gepast als garantie voor het actief zoeken naar alternatieven en voor een heropening van de discussie over vijf jaar.

De Raad zou expliciet in het voorstel (bijv. in Tabel 1) opgenomen willen zien dat het doden van productiedieren ter vernietiging (men denke hierbij bijv. aan de Herodespremie) niet is toegestaan.

Hetgeen vermeld wordt achter het tweede gedachtenstreepje van paragraaf 3.1 (Pag. 2) is, naar de mening van de Raad, door zijn vanzelfsprekendheid verwarrend en kan derhalve beter worden weggelaten.

Tenslotte wil de Raad er de aandacht op vestigen dat "overtollige dieren in asielen" (Tabel 1) niet als voorbeeld gebruikt kunnen worden voor "niet herplaatsbare dieren". De meeste overtollige dieren in asielen worden wel herplaatst, desnoods in andere asielen. Voordat asioldieren gedood worden, moet er meer aan de hand zijn dan dat ze op een gegeven moment overtollig zijn.

De Voorzitter

De Secretaris

Prof.Dr. S.G. van den Bergh

Mr. H.G. van Waveren